

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקמ"ד - צמח מנהר"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ג' מִנְחָם אָב (הילולת רבי שמשון

מאוסטרופולו זי"ע):

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן הַיּוֹמִי:

הַתּוֹרָה סוּד

הַקְּשׁוּ: מִפְּנֵי מַה כָּשֶׁהָאָדָם מִבְּקֵשׁ פְּרִנָּסָה, אִין נֹתְנִין לוֹ תַּכְרָף מִן הַשָּׁמַיִם, כִּי־אִם עַל־יְדֵי סְבוּת, לְכָל אֶחָד לְפִי סְבָתוֹ; - שְׂזֵה צָרִיד לְזֹרַע תְּבוּאָה וְלַחֲרָשׁ וְלַקָּצֵר וְכוּ', וְזֵה צָרִיד לְנִסְעַ וְלְמִצָּא צָרָף פְּרִנָּסָתוֹ שָׁם, וְכִי־צָא בָּזָה, וְלָמָּה לֹא נֹתְנִין לוֹ תַּכְרָף, בְּשַׁעַה שֶׁמִּבְּקֵשׁ פְּרִנָּסָתוֹ, מְזַמֵּן.

וְהַתְּרוּץ: דַּע, שֶׁכָּל הַפְּרִנָּסָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין לְקַבֵּל עַל־יְדֵי הַמֶּלֶךְ (עֵין זוּהַר תְּרוּמָה קנ"ג), כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּמִלְךְ (דְּנִיאל ד): "אֵילָנָא דֵי חַזִּיתָ דֵי רְבָה וְתַקַּף וְכוּ' וּמְזוֹן לְכֻלָּא בָּהּ אַנְתָּ הוּא מְלָכָא". וְעַקֵּר הַמְּלָכוֹת הוּא עַל־יְדֵי עֲנָוָה, בְּבַחֲיַנְתָּ (מִשְׁלֵי ט"ו): "וְלִפְנֵי כָבוֹד עֲנָוָה", שֶׁעַקֵּר כָּבוֹד וּגְדֻלַּת הַמְּלָכוֹת הוּא עַל־יְדֵי עֲנָוָה דִּיקָא, כִּי כֵן דֶּרֶךְ הַמְּלָכוֹת; בְּכָל פֶּעַם, שֶׁצָּרִיד, שִׁיקָדִים עֲנָוָה לְכָבוֹדוֹ וּגְדֻלָּתוֹ. כְּמוֹ שֶׁבְּכָל יוֹם בְּשַׁעַה שֶׁקָּם מִמִּטָּתוֹ, שְׂאֵזִי עֲדִין הוּא בְּקִטְנוּת, שֶׁמְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשִׁים פְּשׁוּטִים, וְגַם פָּנָיו אֵינּוּ בְּצַחוּת וְזָכוֹת עֲדִין קֵדָם הֶרְחִיצָה, וְאַחֲר־כֵּךְ מִיָּפָה עֲצָמוֹ וּמִתְּלַבֵּשׁ בְּבִגְדֵי כָבוֹד, וּמִתְּפַשֵּׁט בְּגִדְלָתוֹ כְּדֶרֶךְ הַמֶּלֶךְ. וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה (יוֹמָא כ"ב): 'מִפְּנֵי מָה לֹא נִמְשַׁכָּה מְלָכוֹתָ שֶׁל שָׂאוּל, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הָיָה בּוֹ שׁוּם דְּפִי. כִּי אִין מִמְּנִין פְּרִנָּסָה עַל הַעֲבוּר אֶל־אִם־כֵּן קָפָה שֶׁל שְׂרָצִים תְּלוּיָה מְאַחֲרֵיו. שְׂאִם תְּזוּחַ דַּעְתּוֹ עָלָיו, אוֹמְרִים לוֹ: כִּלְךְ מְאַחֲרֵיךְ'. כִּי עַקֵּר הַמְּלָכוֹת - עַל־יְדֵי עֲנָוָה כִּנ"ל, וְכָל מַה

שֵׁשׁ לְהַמְלִיךְ עֲנוּהַ בְּיוֹתֵר, מִתְפַּשֵּׁט מַלְכוּתוֹ בְּיוֹתֵר כַּנִּל.

וְכִשְׁנֵי מִשְׁדֵּי הַמְּזִיז עַל-יְדֵי הַמְּלִיךְ כַּנִּל, נַעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ בְּרוּרִים, כְּגוֹן תְּבוּאָה, שְׁהֶרְבֵּה מִמֶּנָּה אוֹכְלִין בְּהִמּוֹת, וְאַחֲר־כֵּן מִתְבָּרַר עוֹד, וְאוֹכְלִין מִמֶּנָּה עַכּוּ"ם, עַד שְׁמֵת־בְּרַר מִמֶּנָּה לְיִשְׂרָאֵל. וְגַם בְּהֶאֱכִילָהּ יֵשׁ בְּרוּרִים, עַד שְׁמֵת־בְּרַר וְנַעֲשִׂין מֵהֶם אֲמִרֵי שְׁפָר, דְּהֵינּוּ בְּרָכוֹת שְׁמִבְּרָכִין עֲלֵיהֶם תְּחִלָּה וְסוֹף, וּמִתְפַּלְלִין וְעוֹבְדִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכַחוֹת הֶאֱכִילָהּ. וְזֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית מ"ט): "מֵאֲשֶׁר שְׁמֵנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵנִי מֶלֶךְ, נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלוּחָה הַנּוֹתֵן אֲמִרֵי שְׁפָר". 'שְׁמֵנָה לַחֲמוֹ' וְכוּ', דְּהֵינּוּ הַפְּרָנְסָה שֶׁהִיא בְּחִינַת 'מִעֲדֵנִי מֶלֶךְ', כִּי מִקְבְּלִין אוֹתָהּ עַל-יְדֵי הַמְּלִיךְ, וְעַל-כֵּן תִּכְפֹּף כְּתִיב אַחֲרָיו: 'נִפְתָּלִי וְכוּ' הַנּוֹתֵן אֲמִרֵי שְׁפָר', דְּהֵינּוּ אֲמִרֵי שְׁפָר שֶׁל בְּרָכוֹת וְתַפְלוֹת וְכוּיֹצֵא, שְׁנַעֲשִׂין מִן הַבְּרוּרִים שֶׁל מִעֲדֵנִי מֶלֶךְ כַּנִּל. וְאֵלוּ הַבְּרוּרִים הֵם בְּחִינַת קְטָרֶת, כִּידוּעַ, שְׁקִטָּרֶת הִיא בְּחִינַת בְּרוּרִים.

וּמֵאֵלוֹ אֲמִרֵי שְׁפָר שְׁנַעֲשִׂין מִן מִעֲדֵנִי מֶלֶךְ, נַעֲשֶׂה עֲטָרָה לְהַמְּלִיךְ, וְגַם יְכוּלִין לְרְאוֹת זֹאת הָעֲטָרָה. וְזֶהוּ בְּחִינַת (שִׁיר-הַשִּׁירִים ג'): "צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה, בְּעֲטָרָה שְׁעֵטָרָה לוֹ אָמוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִחַת לְבוֹ" – הֵינּוּ לְרְאוֹת הָעֲטָרָה שֶׁל הַמְּלִיךְ שְׁנַעֲשֶׂה בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ. כִּי הַתְּחִבְרוֹת שְׁמֵת־חֲבָרִין הָאֲמִרֵי שְׁפָר עִם הַמְּלִיךְ, זֶה בְּחִינַת חֲתֻנָּה, בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי כ"ב): "חֵן שְׁפָתָיו רַעְהוּ מֶלֶךְ" שְׁחֵן הַשְּׁפָתִים, דְּהֵינּוּ הָאֲמִרֵי שְׁפָר, מִתְּחִבְרִין עִם הַמְּלִיךְ בְּבְחִינַת רַעוּת – וְזֶהוּ "בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ". וְזֶהוּ: "וּבְיוֹם שְׂמִחַת לְבוֹ" – זֶה בְּחִינַת קְטָרֶת, בְּבְחִינַת (מִשְׁלֵי כ"ז): "שֶׁמֶן וְקְטָרֶת יִשְׂמַח לֵב". כִּי הַבְּרוּרִים שְׂמֵהֶם נַעֲשֶׂה אֲמִרֵי שְׁפָר כַּנִּל, שְׂמֵהֶם נַעֲשֶׂה הָעֲטָרָה כַּנִּל, הֵם בְּחִינַת קְטָרֶת כַּנִּל. וְזֶהוּ:

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקמו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

"שְׁעֵטְרָה לֹא אָמוּ" - הֵינּוּ בְּחִינַת חוּה, שְׁהִיא הֵיטָה "אִם כָּל חַי"
(בְּרֵאשִׁית ג) כִּי חוּה - רָאשֵׁי-תְבוֹת: הַמְעֵטְרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים (תְּהִלִּים
ק"ג), הֵינּוּ בְּחִינַת הָעֵטְרָה הַנִּ"ל, שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל-יְדֵי בְּחִינַת:
"הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדִיד", דֶּהֱיֵנוּ בְּחִינַת מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ כַּנִּ"ל. (וְהַעֲקָר
חֶסֶד).

וְהַכֹּלֵל - שְׁצָרִיכִין לְרֹאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ, בְּבְחִינַת (יִשְׁעִיה ל"ג):
"מֶלֶךְ בְּיָפִיו תִּחְזִינָה עֵינֶךָ", דֶּהֱיֵנוּ כְּשֶׁהוּא בְּיָפִיו
וְגִדְלָתוֹ, וְלֹא בְּשַׁעַת קִטְנוֹת. וְאִם הָיוּ נוֹתְנִין לוֹ פְּרִנְסָתוֹ תַּכְף
וּמִיד, לָחֵם מְזֻמָּן, הִיָּה אֶפְשָׁר שִׁירָאָה אֶת הַמֶּלֶךְ בְּשַׁעַת קִטְנוֹת,
כְּגוֹן בְּשַׁעַת שְׁמַקְטִין אֶת עֲצָמוֹ וּמַחֲשֵׁב אֶת עֲצָמוֹ שֶׁקָּפָה שֶׁל
שָׂרָצִים תְּלוּיָה מֵאַחֲרָיו וְכִיּוֹצֵא כַּנִּ"ל. אֲבָל עַכְשָׁו שְׁנוֹתְנִין
הַפְּרִנְסָה עַל-יְדֵי סְבוּבִים, נִמְצָא שְׁבָאָה בְּעֵתִים מִיַּחָדִים. כִּי לְכָל
סְבָה צְרִיכָה עֵת מִיַּחַד, עַד שֶׁתִּצָּא הַפְּרִנְסָה אֵלָיו. וְעַל-כֵּן לֹא יִבּוֹא
לְרֹאוֹת אֶת הַמֶּלֶךְ בְּקִטְנוֹתוֹ, רַק בְּיָפִיו כַּנִּ"ל, כִּי אֵין נוֹתְנִין לוֹ
הַפְּרִנְסָה תַּכְף, רַק בְּעֵת מִיַּחַד, בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא יִרְאֶהוּ - רַק בְּיָפִיו,
בְּבְחִינַת: 'מֶלֶךְ בְּיָפִיו' וְכו'. כִּי עַל-יְדֵי הַפְּרִנְסָה רוֹאִין הַמֶּלֶךְ
בְּעֵטְרָה כַּנִּ"ל. וְזֶה הַסּוּד מְרָמֵז בַּפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה): "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ" וְכו'.
'עֵינֵי כָל' וְכו' - זֶהוּ הַקְּשִׁיָּא הַנִּ"ל, הֵינּוּ: "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ,
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ", דֶּהֱיֵנוּ שְׁמַבְקֵשִׁין עַל פְּרִנְסָה,
וְאֵין נוֹתְנִין תַּכְף, רַק בְּעֵתוֹ כַּנִּ"ל. וְהַתְּרוּץ: "פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ
וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן" (וְלֹא סִיָּם):

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

תורה טז

א עֵין פְּנִים תְּרוּץ עַל הַקְּשִׁיָּא שֶׁהִקְשׂוּ בַּמָּקוֹם שֶׁהִקְשׂוּ, לָמָּה

כְּשֶׁהָאָדָם מִבְּקֵשׁ פְּרָנָסָה אֵין נוֹתְנִים לוֹ תַכְףּ פְּרָנָסָתוֹ מִזְמַן רַק
 עַל־יְדֵי סְבוֹת לְכָל אֶחָד לְפִי סְבָתוֹ:

סדר ימי פנה רצ"ת הימי:

מוּ בַבֶּקֶר בְּיוֹם חֲמִישִׁי וְאִז הָיָה עָרֵב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר קָמְתִי
 מִשְׁנָתִי לְהִתְפַּלֵּל בְּזִרְיוֹת כְּדֵי לְנַסֵּעַ וְתַכְףּ בְּקוֹמִי:

מִשְׁנָתִי שָׁלַח הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַחְשָׁבוֹת בְּלִבִּי אֲוִלִי אֶף עַל פִּי כֵן אֶסַּע
 מִקְרִימֵינִטְשָׁאק לְנִיקוּלְאֵיב עִם רַבִּי שְׁלֹמֹה וְנִזְכַּרְתִּי עוֹד הַפַּעַם
 שֶׁלֹּא דָבָר רִיק מֵה שָׁבָא רַבִּי שְׁלֹמֹה בְּאוֹתָהּ הָעֵת כִּי בּוֹדָאֵי הוּא
 בְּשִׁבְלִי, וְלֹא רָצִיתִי לְדַחוֹת מַחְשָׁבָה זֹאת, וְנִכְנַסְתִּי הֶרְבֵּה
 בְּמַחְשָׁבוֹת אֱלוֹ וְנִתִּישְׁבָתִי הֶרְבֵּה בְּזֶה וְהִצַּעַתִּי בְּדַעְתִּי כָּל
 הַמְּנִיעוֹת שֵׁישׁ בְּמַחֲיו עַל הַנְּסִיעָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהִבְנַתִּי שֶׁאֶף עַל
 פִּי כֵן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ גְּדוֹל מְאֹד, וְיִכּוֹל לְעֹזֵר לִי עַל הַכֹּל לְשִׁבֵר כָּל
 זֶה וְלָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַל כֵּן אֶמְרָתִי עַל כָּל פָּנִים אֶסַּע
 לְקְרִימֵינִטְשָׁאק עַל הַסָּפֵק שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת שֶׁלֹּא אֶחְזֹר לְכָאן וְלֹא יִהְיֶה
 נְחֻלְט בְּדַעְתִּי שֶׁבּוֹדָאֵי אֶחְזֹר לְכָאן וְהַנְּפָקָא מִנָּה שֶׁאֲנִי צָרִיד עִתָּה
 לְקַבֵּל מִיָּד כָּל מַה שְׁרוּצִים אֲנִישֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּטָשְׁעֵרִין לִתֵּן לִי כְּדֵי
 שֶׁיִּהְיוּ לִי עַל הוֹצָאוֹת כִּי אֲוִלִי יִהְיֶה הַשֵּׁם עִמָּדִי שֶׁאֶסַּע מִשָּׁם עִם
 רַבִּי שְׁלֹמֹה לְנִיקוּלְאֵיב וְכוּ' כַּנ"ל:

וְתַכְףּ נִתְחַזְקְתִּי בְּדַעְתִּי עַל זֶה, וְהִתְפַּלְלְתִּי תְּפִלַּת שְׁחָרִית וְאַחַר
 כֶּךָ קִימְתִי כֶּךָ, וְדַבַּרְתִּי עִם רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף וְשָׂאֵר אֲנִישֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ
 הָיוֹת שֵׁישׁ סָפֵק בְּדַעְתִּי שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת שֶׁאֶסַּע מִקְרִימֵינִטְשָׁאק
 לְנִיקוּלְאֵיב, וְעַדִּין אֵינִי יוֹדֵעַ בְּבִירוֹר אֲבָל עַל כָּל פָּנִים אֲנִי מְסָפֵק
 בְּזֶה, וְיִכּוֹל לְהִיּוֹת כֵּן, עַל כֵּן חָנוּנִי נָא וְתֵנוּ לִי תַכְףּ מַה שֶׁאַתֶּם
 רוּצִים לִתֵּן לִי וְכֵן קִבְּלוּ וְקִימוּ דְבָרֵי וְנָתְנוּ לִי מִתְּנַת יְדָם הַטּוֹבָה
 וְרַבָּם אָמְרוּ בּוֹדָאֵי תְּשׁוּבוּ לְכָאן וְאֲנִי אֶמְרָתִי אֶף עַל פִּי כֵן מִחַמַּת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקמח - צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֶפֶק אֲנִי רוֹצֵה לָעֵת עֵתָה שְׁלֹא יִשָּׂאֵר לִי דְבַר חוֹצֵץ בְּכֹאֵן,
וְהִיטֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה וְנִסְעָתִי מִטְּשָׁעֵרִין לְקָרִימֵינִטְשָׁאק אֲנִי
וְחִבְרֵי רַבִּי מְנַדִּיל בְּיוֹם חֲמִישֵׁי לָעֵת עֶרֶב:

וְאִזּוּ בְּאוֹתָהּ הָעֵת הָיָה צֶעַר גָּדוֹל בְּבֵית רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מִחַמַּת
שְׁלֹא הִבִּיאוּ לוֹ בִּילְעֵט (פְּרָטִים) שֶׁל גִּילְדֵיֵע אֶחָד לְנִסְעָ
לְפִעֲטֵעֶרְבוּרָג, וְהִיטָה עֲצָתָם חֲלוּקָה מְאֹד מְאֹד אִיךְ לְהִתְנַהֵג כִּי
הָיָה כְּמַעֲט כָּל רְכוּשָׁם תָּלוּי בְּעֵצָה זֹאת וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲזַר
שְׂאֵמְרָתִי לָהֶם אִזּוּ דְבָרִים נְאִים שְׁכָל חֲלֻקַּת הָעֵצָה שְׁלָהֶם הוּא רַק
אִיךְ לְהַשִּׁיג וּלְהַגִּיעַ רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, שְׁזֵה הָעֶקֶר חֲלֻקַּת הָעֵצָה
שְׁלָהֶם, כִּי הֵלֵא בּוֹדָאי יְדוּעַ לְאַנְשִׁים כְּשָׂרִים כְּמוֹתָם שֶׁהַמָּמוֹן הוּא
הַבֵּל וְרִיק וְאִין מְלִוִּין לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְכוּ', רַק שֶׁהֵם
צָרִיכִין בּוֹדָאי מְעוֹת הַרְבֵּה לְשֵׁם שָׁמַיִם כְּדִי לְפִזֹּר צְדָקָה הַרְבֵּה כִּי
הֵם נְדִיבֵי לֵב בְּיוֹתֵר, כְּמוֹתָם יִרְבוּ בְּיִשְׂרָאֵל וְאִם־כֵּן כָּל מַה שְׂאֵתָם
לְהוֹטִים אַחֵר הַמָּמוֹן הַכֹּל בְּשִׁבִיל רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וְכִשְׂאֵתָם
מִסְּפָקִים עֵתָה אִיךְ לְהַשִּׁיג הַמָּמוֹן וּלְהַנְצִיל מִן הַהֶפְסֵד, כָּל חֲלֻקַּת
הָעֵצָה הוּא רַק אִיךְ לְהַשִּׁיג רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ וְכִשְׂחֲלֻקַּת
הָעֵצָה הוּא בְּזֵה רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד וּלְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת שִׁישׁ
לָכֶם עֵתָה, הַמְזִיק מְאֹד לְכָל הָעֲנִינִים כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה וְיוֹתֵר מִזֶּה
דְּבָרָתִי עִמָּהֶם, וְעַל יְדֵי זֶה הִרְחַבְתִּי קֶצֶת דַּעַת רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף
וְהִכְרַחְתִּי אוֹתוֹ לְאָכַל עִמִּי סְעֻדַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ מַה שְׁבִתְחֻלָּה הָיָה
רְחוּק בְּעֵינָיו מְאֹד לְאָכַל אִזּוּ כִּי הָיָה צֶעַר וְטִרְדָּתָם וְחֲלֻקוֹת הָעֵצָה
שְׁלָהֶם כָּבֵד מְאֹד אֲבָל עַל־יְדֵי דְבוּרֵי וְהַפְּצָרָתִי אָכַל עִמִּי וְאַגֵּב
אָכְלוֹ עוֹד שְׂאֵר מְסֻבִּים רַבִּים וְאֵמְרָתִי לוֹ אִזּוּ שְׂחֲלֻקַּת הָעֵצָה שִׁישׁ
לִי בְּלִבִּי גָדוֹל הַרְבֵּה יוֹתֵר מִחֲלֻקַּת הָעֵצָה שְׁלָהֶם כִּי עֲנִין שְׁלָהֶם
נוֹגַע בְּמָמוֹן, וְעֲנִין שְׁלִי מַגִּיעַ לְנַפְשוֹת וּלְמָמוֹן, וְהוֹדָה מְאֹד לְדְבָרֵי:

סדר לקויי עצות היימי:

כח תכף כשהאדם רוצה להיות איש כשר ולהתחיל לכנס בעבודתו יתברך, אזי תכף היא עברה גדולה כשיש לו עצבות חס־ושלום, כי הקדוש ברוך הוא שונא המרה שחורה והעצבות (שם מח).

כט וצריך לחזק את עצמו שיבוא לשמחה בכל מה דאפשר, ולהשתדל לבקש למצא בעצמו איזה נקודת טובות כדי לבא לשמחה, כמבאר על פסוק אמרה לאלקי בעודי (ועיין בהתחזקות אות כו). ועל כל פנים יש לו לשמח במה שזכה להיות מזרע ישראל שלא עשהו גוי. וזאת השמחה היא בודאי שמחה נפלאה בלי שעור ואין בה שום בלבול מאחר שהיא מעשה השם יתברך בעצמו (ועיין במקום אחר מזה). ויהיה רגיל לומר בפיו ובלבו בשמחה גדולה ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים וכו'. ובזה יוכל לשמח כל ימיו בכל מה שיעבר עליו. גם כמה פעמים צריך לשמח את עצמו על ידי מילי דשטותא ומילי דבדיחותא. ומרבו צרות האדם, שסובל כל אחד בגוף ונפש וממון. על כן על פי רב אין יכולין לשמח את עצמו כי אם על ידי מילי דשטותא, לעשות עצמו כשומטה כדי לבוא לשמחה, שכל החיות בגוף ונפש תלוי בזה. גם למעלה נעשה מזה יחוד גדול על ידי בדיחא דעתיה, דהינו שמחה (שם).

ל מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וצריך להתגבר מאד בכל הכחות להרחיק העצבות ומרה שחורה ולהיות אך שמח תמיד, והוא רפואה לכל מיני חלאים. כי כל מיני חלאים באין מעצבות ומרה שחורה, וצריך לשמח את עצמו בכל מיני עצות, ועל פי רב על ידי מילי דשטותא דיקא כנ"ל (שם כד).

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנ' - אמר מנהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ק צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לא צריכין להשתדל להפך כל העצבות והדאגות לשמחה. ודעת
לנבון נקל למצא בכל הצרות והיסורין והדאגות איזה הרחבה,
שעל-ידי זה יכול להפך כל המרה שחורה לשמחה (ועין במקום אחר
מזה כי אין כאן מקומו להאריך). וזה עקר שלמות השמחה,
בשמתגברין על המרה שחורה והעצבות וחוטפין אותם לתוך
השמחה בעל כרחם דהינו שמהפכין אותם לשמחה כנ"ל (שם כג).

סדר ספורי מעשיות הימני:

ודבר הבעל-תפלה עם הגבור: מה עושים עם האנשים הללו,
דהינו בני המדינה הנ"ל שנפלו בתאות ממוזן כל-כף, עד שבאו
לשטותים כאלו, שבעלי הממוזן הם אלהות אצלם, ושאר עניני
שטות שיש לבני מדינה זאת ענה ואמר הגבור להבעל-תפלה,
ששמע מהמלך, שמכל התאות אפשר להוציא את מי שנפל
לתוכם, אך מי שנופל לתאוה זו של ממוזן, אי אפשר בשום אופן
להוציאו משם, ובודאי לא תפעול כלל אצלם, כי אי אפשר
להוציאם מזה כלל רק ששמע מהמלך, שעל-ידי הדרך שיש
להחרב הנ"ל שמשם קבל גבורתו כנ"ל, על-ידי-זה יכולים להוציא
מתאוה הזאת של ממוזן את מי שנפל ונשקע בתוכה וישבו יחד
איזה זמן הגבור עם הבעל-תפלה ועל ענין הנ"ל של בני המדינה
הנ"ל, שבקשו מהבעל-תפלה שייצא אל הגבור בשבילם כנ"ל,
הרחיבו הזמן, הינו שהבעל-תפלה פעל אצל הגבור להרחיב להם
הזמן לבני המדינה, ונתן להם ארכא איזה זמן ומסרו סימנים זה
לזה, הינו הגבור והבעל-תפלה מסרו סימנים זה לזה, כדי שיוכלו
לידע אחד מחברו, והלך לו הבעל-תפלה לדרך.

ובדרך הלוכו של הבעל-תפלה ראה שהולכים אנשים ומתפללים,
ונושאים חבורים של תפלות ונתירא מהם, וגם הם נתיראו ממנו

וְעַמֵּד לְהַתְּפַלֵּל, וְגַם הֵם הִתְּפַלְּלוּ אַחֲר־כֵּךְ שָׁאַל אוֹתָם: מִי אַתֶּם?
 הַשִּׁיבוּ לוֹ, שְׁבַעַת שְׁהִיָּה רוּח־סְעָרָה הַנִּ"ל, שָׂאז נִפְרְדוּ בְּנֵי הָעוֹלָם
 לְמִינֵיהֶם, אֵלֶּה בְּחָרוּ בָּזָה וְאֵלוּ בָּזָה (כָּכָל הַמְּבֹאֵר לְמַעְלָה חֲלוּקֵי הַכְּתוּבֹת
 הַנִּ"ל), אִז אֲנַחְנוּ בְּחָרְנוּ לָנוּ לְעַסֵּק בְּתַפְלָה תָּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 וּבְקִשְׁנוּ וּמָצָאנוּ בִּעַל־תְּפִלָּה אֶחָד וְעָשִׂינוּ אוֹתוֹ לְמַלְךְ כְּשִׁשְׁמַע
 זֹאת הַבֵּעַל־תְּפִלָּה, הוֹטֵב הַדְּבָר בְּעֵינָיו מְאֹד, כִּי בָּזָה הוּא חָפִיץ
 וְהַתְּחִיל לְדַבֵּר עִמָּהֶם, וְגָלָה לָהֶם סֵדֵר תְּפִלוֹתָיו וְחֲבוּרָיו וְעֲנִינָיו
 כְּשִׁשְׁמְעוּ דְבָרָיו, נִפְתְּחוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ גִדְל מַעְלָתוֹ שֶׁל הַבֵּעַל־
 תְּפִלָּה הַזֶּה, וְתִכַּף עָשׂוּ אוֹתוֹ לְמַלְךְ עֲלֵיהֶם, כִּי הַמַּלְךְ שֶׁלָּהֶם מְחַל
 לוֹ הַמְּלוּכָה, מִחֲמַת שֶׁרָאוּ שֶׁהוּא מְפֹלֵג בְּמַעְלָה יִתְרָה מְאֹד מְאֹד
 וְלָמַד עִמָּהֶם הַבֵּעַל־תְּפִלָּה הַזֶּה וְהֵאִיר עֵינֵיהֶם, וְעָשָׂה אוֹתָם
 לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד כִּי הֵם הָיוּ מִתְּחִלָּה גַּם־כֵּן צַדִּיקִים
 (מֵאַחַר שֶׁעָסְקוּ רַק בְּתַפְלָה כַּנִּ"ל), אֲךֹּ זֶה הַבֵּעַל־תְּפִלָּה הֵאִיר עֵינֵיהֶם עַד
 שֶׁנַּעֲשׂוּ צַדִּיקִים נוֹרְאִים מְאֹד וְשָׁלַח הַבֵּעַל־תְּפִלָּה אֲנָרֶת לְהַגְּבוֹר
 הַנִּ"ל .

סדר שליחו ערוף היומני:

סימן תקסה (א) יחיד אומר עננו בשומע תפלה בין יחיד
 שקיבל עליו תענית בין יחיד המתפלל עם
 הצבור בתענית ציבור וכן שליח צבור שמסדר תפלתו בלחש
 כיחיד דמי ובשומע תפלה: הגה ואמרו קודם כי אתה שומע וכו' ולא
 יחתום בעונה בעת צרה אלא כשמגיע לבכל עת צרה וצוקה יסיים כי אתה
 שומע תפלת וכו' (ב"י בשם תוספות) ולא ישנה ממטבע הברכה אפילו
 כשמתענה יחיד יאמר עננו בצום תעניתנו וכו' (רשב"א סימן נ"ה): **(ב)** אם
 שכח מלומר עננו אין מחזירין אותו (ועיין לעיל סימן רצ"ד סעיף ד' וה')

ואם נזכר קודם שעקר רגליו אמרו בלא חתימה (לאחר תפלתו): **(ג)**

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר
ל'תקנב - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יש אומרים שאין היחיד אומר עננו כי אם במנחה שמא יאחזנו בולמוס ונמצא שקרן בתפלתו אבל שליח צבור אומרו גם בתפלת שחרית כשהוא מתפלל בקול רם שא"א שלא יתענו קצת מהקהל ובארבע צומות גם היחיד אומרו בכל תפלותיו דאפילו יאחזנו בולמוס ויאכל שייך שפיר למימר עננו ביום צום התענית הזה כיון שתיקנו חכמים להתענות בו: הגה ונהגו בכל הצומות שלא לאומרו כ"א במנחה מלבד ש"צ שאומר שחרית כשמתפלל בקול רם: (ד) טוב לומר בתחנונים שאחר תפלת המנחה לאחר אלקי נצור וכו' רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך שבזמן שבית המקדש קיים אדם חוטא ומקריב קרבן ואין מקריבים ממנו אלא חלבו ודמו וכו': (ה) אין היחיד רשאי לומר שלש עשרה מדות דרך תפלה ובקשת רחמים דדבר שבקדושה הם אבל אם בא לאומרם דרך קריאה בעלמא אומרם: הגה וכן אין ליחיד לומר סליחות או ויעבור (מהרי"ל בשם א"ז): (ו) המתענה ומפרסם עצמו לאחרים להשתבח שהוא מתענה הוא נענש על כך:

סימן תקסו (א) בתענית צבור אומר שליח צבור עננו בין גואל לרופא וחותם ברוך אתה ה' העונה לעמו ישראל בעת צרה (ואם שכח עיין לעיל סוף סימן קי"ט סעיף ד') וקורין ויחל בשחרית ובמנחה בין שחל בשני ובחמישי בין שחל בשאר הימים: הגה ומפטירין במנחה דרשו ובשחרית אין מפטירין חוץ מתשעה באב וקורים אפילו כשחל בערב שבת (מהרי"ל) ואם מתענים בראש חדש קורים שחרית פרשת ר"ח ומנחה בשל תענית (ר"ן ספ"ק דתענית וב"י בשם רוקח): (ב) כשהצבור גוזרים תענית על כל צרה שלא תבא עליהם וכן בתענית שני וחמישי ושני שאחר הפסח ואחר החג שנוהגים באשכנז להתענות הצבור נהגו הראשונים לומר שליח צבור

עננו בין גואל לרופא ולקרוב ויחל: הגה ומיהו אם קבעו התענית בב' וה' אין דוחים פרשת השבוע בשחרית אלא קורין בשחרית בפרשה ולערב קורין ויחל בלבד בה"ב שמתענין אחר הפסח וסוכות שקורין בשחרית וערבית ויחל והכי נהוג: ויש שתמהו עליהם והקשו עליהם והרא"ש יישב קושיתם הילכך למנהג הראשונים שומעין ומיהו היכא שגוזרים תענית שלא לשום צורך אלא לשוב בתשובה יש נוהגים לדון כתענית צבור לענין עננו בין גואל לרופא וקריאת ויחל ויש נוהגים לדון כתענית יחיד שאף שליח צבור אינו אומר עננו אלא בשומע תפלה ואין מוציאין ספר תורה: (ג) אין שליח צבור אומר עננו ברכה בפני עצמה אא"כ יש בבית הכנסת עשרה שמתענין ואפילו אם יש בעיר עשרה שמתענין כיון שאין בבית הכנסת עשרה שמתענין לא: (ד) נוהגים להרבות סליחות בברכת סלח לנו ויש שאין נוהגים לומר סליחות עד אחר סיום י"ח ברכות וכן הנהיגו הקדמונים בארץ ישראל והוא המנהג הנכון: (ה) בתענית צבור ש"צ שאינו מתענה לא יתפלל:

סֵדֶר לְקוּמְיֵי תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

רצט: וּבְכֵן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׂמֶחָ, וְתֵן לָנוּ פְּרָנְסִים וּמְנַהֲיָגִים וְרֵאשִׁים כְּשָׂרִים וְנֶאֱמָנִים וְהַגּוֹנִים בְּכָל עִיר וְעִיר וְתַמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם דַּעַת וְרַחֲמָנוֹת אֲמַתִּי שִׁיזְכוּ לְרַחֵם עַל עַנְיֵי הַצֹּאן, לְבַל יִכְבִּידוּ עַל הַנְּתִינֹת וְהַמְּסִים עַל הָעַנְיִים וְהָאֲבִיוֹנִים, רַק תִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם דַּעַת וְרַחֲמָנוֹת אֲמַתִּי שִׁיתְנַהֲגוּ בְּהַתְנַשְּׂאוֹת שֶׁלָּהֶם בְּכַשְׁרוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב, לְסֵדֶר הַגְּבִיּוֹת וְהַמְּסִים עַל כָּל אֶחָד כְּרֵאוֹי לֹא לְפִי כְחוֹ בְּאֶמְת לְהַכְבִּיד עַל מִי שְׂרָאוֹי לְהַכְבִּיד, וְלְהַקְל עַל מִי שְׂרָאוֹי לְהַקְל, וְלִפְטוֹר לְגַמְרֵי אֶת מִי שְׂרָאוֹי לְפְטוֹרוֹ, וּבְפֶרֶט יֵרְאֵי ה' אֲשֶׁר הָטוּ שְׂכָמָם לְסַבֵּל עַל תּוֹרָה וְעִבּוּדָה רַחֵם עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׂמֶחָ וּכְבוֹדָךְ, וְתֵן בְּלֵב

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנ"ד ❦ זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

פְּרָנְסִי וּמְנַהֲיָנִי כָּל עִיר וָעִיר שִׁיקְלוּ הָעַל מֵעֲלֵיהֶם לְגַמְרִי, וְתַעֲבִיר
מֵהֶם עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ וְתַצִּילֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
מִמְנַהֲיָנִים וּפְרָנְסִים הַמִּתְנַגְּאִים עַל הַצְּבוּר שֶׁלֹּא לְשֵׁם שָׁמַיִם רַחֵם
עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הַמִּפְזָרִים בֵּין הַגּוֹיִים, וְהֵם מוֹשְׁלִים עָלֵינוּ,
וּמַכְבִּידִים בְּכָל עֵת הַנְּתִינוּת וְהַמָּסִים עָלֵינוּ, וְאוֹמְרִים בְּכָל עֵת
מָדַד וְהָבֵא וְאַתָּה יוֹדֵעַ דְּחַקְנוּ וְעַמְלָנוּ, וְעֵצֶם צִמְצוּם וּמַעוֹט
הַפְּרָנָה שְׁנַתְּמַעֲטָה בְּעוֹזוֹתֵינוּ, וּבַפֶּרֶט פְּרָנְסֵת הַיִּרְאִים
וְהַכְּשָׁרִים הַחֲפִצִּים לְהַרְגִּיל עֲצָמָן לְלָקֶת בְּדַרְכֶיךָ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּאַמֶּת, אֲשֶׁר רַבָּם כְּכֹלם פְּרָנְסָתָם דְּחֻקָּה מְאֹד, וּבְבֵיתָם אֵין לָחֵם
וְשִׁמְלָה, וְכָלָה פְּרוּטָה מִן הַכִּיס וְאֵם חֵם וְשָׁלוֹם מְטִילִים עָלֵיהֶם גַּם
עַל הַנְּתִינוּת "כִּשְׁל כַּח הַסֶּבֶל" חֵם וְשָׁלוֹם, אוֹי "מִי יָקוּם יַעֲקֹב כִּי
קָטַן הוּא" כִּי אֵין מִי יַעֲמֹד בְּעֵדְנוּ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה
רַחֵם עָלֵינוּ בְּכָל עִיר וָעִיר מֵעָרֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּמוֹשְׁבוֹתָם, (כַּשְׂרוּצָה
לְהַתְּפַלֵּל עַל אֵיזָה עִיר בַּפְּרָט וְכו') וְתֵן לָנוּ מְנַהֲיָנִים
וְרֹאשִׁים וּפְרָנְסִים חֲדָשִׁים כְּשָׁרִים וְהַגּוֹנִים בְּאַמֶּת, שִׁיִּסְדְּרוּ וַיַּעֲרִיכוּ
נְתִינוּת הַמָּסִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֹאשֵׁי לְפִי עֲרֹכוּ בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ
כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב:

ש: כִּי אַתָּה גְּלִיתָ לָנוּ עֵצֶם הַמַּעֲלוֹת שְׁזוֹכִין עַל יְדֵי מְנַהֲיָג כְּאֶשֶׁר,
כִּי זוֹכִין עַל יְדוֹ לְבַטֵּל אַרְבַּע מֵדוֹת רָעוֹת, שְׁהֵם, פְּגָם אֲמוּנָה
וּכְפִירוֹת וְגִלּוֹי עֲרִיזוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וּלְשׁוֹן הָרָע הַשָּׁקוּל כְּנֶגֶד
כָּל, שְׁהֵם רָאשֵׁי כָּל הָעֵבְרוֹת שְׁבַתוֹרָה וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּמָּה אָנוּ
צָרִיכִין לְהַעֲתִיר וּלְהַפְּצִיר אוֹתְךָ לְזִכּוֹת לְהַנְצִיל מִפְּגָם אַרְבָּעָה
מֵדוֹת רָעוֹת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד נִלְכָּד בָּהֶם כְּפִי מַה שֶׁנִּלְכָּד,
בְּהִרְחוּר אוֹ בְּדַבּוּר אוֹ בְּמַעֲשֵׂה, בְּשׁוֹגֵג אוֹ בְּמִזִּיד וְאַתָּה יוֹדֵעַ עַד
הֵיכָן מְגִיעִים הַפְּגָמִים הַגְּדוֹלִים הָאֵלֶּה הַנּוֹגְעִים בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה

על כן רחם עלינו ברחמיך הרבים וזכנו שיהיה לנו מנהיגים וראשים הגונים פאלה, שיסדרו ויעריכו הגביות והמסים על כל אחד כראוי לו, עד שנזכה כלנו להנצל על ידם מפגם כל הארבע מדות האלה, שלא ידבק בנו ובזרענו שום שמץ מהם, לא מהם ולא מקצתם, לא במחשבה לא בדבור ולא במעשה, לא בשוגג ולא במזיד רק נזכה להיות קדושים וטהורים בתכלית השלמות, ונקיים לגמרי מפגם כל הארבע מדות האלה:

שא: ותרחם עלינו ותשמרנו ותצילנו מפגם נדרים ושבועות, ותשמרנו שלא נהיה רגילים בנדרים ושבועות וכל הנדרים ושבועות שאנו מכרחים להם או לשבע בשביל קדשה ופרישות כרצונך הטוב, כמו שאמרו רבותינו זכרוננו לברכה 'נדרים סיג לפרישות', תשמרנו ברחמיך הרבים, ותעזר ותושיע לנו בכל עת לקימם מיד, ולבלי לעבר חם ושלום ולבלי לאחר שום נדר ושבועה, רק נזכה לקימם בשלמות מיד וככל היוצא מפינו נעשה, ומוצא שפתינו נשמר ונעשה, באשר נדור תכף ומיד, ולא נאחר לשלמו ותורני ותלמדני בכל עת איך להתנהג בענין נדרים ושבועות בשביל קדשה ופרישות, באפן שאזכה לקימם באמת, ולזכות על ידם לקדשה ופרישות באמת כרצונך הטוב "הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלקי ישעי, אותך קויתי כל היום" חום ורחם עלי ועל כל ישראל ומלא משאלותינו לטובה ברחמים, ותמהר ותחיש לגאולנו ותביא לנו את משיח צדקנו, ותשוב המלוכה והרשות וההתנשאות לישראל עמך הכשרים והיראים באמת, ויקים מקרא שכתוב: "כי לה' המלוכה ומושל בגוים, ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה לה' המלוכה, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד":

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקנו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

תפלה כה: פז: ומיוסד ע"פ תורה ל'} מלך עוזר ומושיע ומגן, הגן
בעדנו ובטל והסר מעלינו כל גזרות קשות ורעות
של כל המלכים והשורים והיועצים, ותטה לבם עלינו לטובה כי
אתה יודע מחשבתם אשר הם חושבים עלינו בכל עת, "כי הנה
אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש, על עמך יערימו סוד ויתיעצו
על צפוניך, אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד, כי
נועצו לב יחדו עליך ברית יכרתו":

שג: רבנו של עולם אתה לבד יודע מעמד ומצב ישראל בעת
הזאת בין העכו"ם, כי נחשבנו כקוצים בעיניהם, ככלי נמאם,
ככלי אין חפץ בו, נבזים ודוויים וסחופים אנחנו הבט משמים
וראה כי היינו לעג וקלם בגויים נחשבנו כצאן לטבח יוכל להרג
ולאבד ולמכה ולחרפה ובכל יום ובכל עת חושבים בכל מדינה
ומדינה עצות ומחשבות על דת ישראל הקדוש, כי לא עלינו
תלנותיהם כי אם על דת תורתך הקדושה שבכתב ובעל פה אשר
נתת לנו על ידי משה נביאך נאמן ביתך ורק בשביל זה לבד הם
חורקים שנים עלינו בכל עת ועת בכל דור ודור, בכל מדינה
ומדינה כי לא אחד בלבד עמד עלינו לכלותינו, אלא שבכל דור
ודור עומדים עלינו לכלותינו, והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם: